

Előfizetési árak:

Égész évre . . . . . 8 frt.
Félévre . . . . . 4 „
Negyedévre . . . . . 2 „

Hirdetési árak:

A négy-hasábos petitsor
1-szeri felvétele . . . . . 7 kr.
2-szeri „ . . . . . 6 „
3-szeri „ . . . . . 5 „
A három-hasábos „Nyilttér“
petitsor 10 krval számítottatik.
Hirdetés-bélyegár 30 kr.

PÉCSI LAPOK.

Vegyes tartalmu lap.

Hirdetések felvételnek
Oppelik A., Schalek Henrik,
Haasenstein és Fogler,
Mosse Rezső bécsi; — Gold-
berger A. B. budapesti; —
G. L. Daube és társa
M. frankfurti;
Haasenstein és Fogler
Steiner A.
hamburgi irodáiban.

Megjelenik hetenkint háromszor
és pedig:
vasárnap, szerdán és pénteken

Szerkesztőségi iroda hal-tér 5-ik számú házban. Hirdetések és előfizetések felvételi
irodája Ramazetter Károly kiadóhivatalában boltiv-közben a könyvnyomda mellett.

Egyes szám
Szerda- és pénteki kiadás 5 kr.
vasárnap 10 kr.

Lapunk mult szerdai számától kezdődő és april hó 1-éig terjedő két havi előfizetést is elfogad. A díj 1 forint 33 krajczár, melyet Ramazetter Károly, mint a lap kiadója-hoz kérünk beküldeni. Midőn a „Pécsi Lapok“-at ezuttal is melegen ajánljuk a t. cz. közönség pártfogásába, hivatkozunk a kibocsájtott programra, melyet eddig is hiven követtünk és az eddig megjelent lapokra, melyek tanuskodnak arról, hogy a helyi és vidéki érdekek hű tolmácsolói vagyunk, egyuttal pedig oly elismert és jeles írók termékei gazdagították lapunk szépirodalmi részét, minőkkel vidéki lapok alig dicsekedhetnek.

A hirdetésmények közlése legjutányosabban eszközöltetik.

Bírói árverések hirdetésményei következő árszabály mellett vétetnek fel:

Egyszeri hirdetésnél 100 szóig 1.50

Háromszori hirdetésnél 100 szóig mindenkor 1.-
100 szón felüli minden szó . . . . . —.01

Bélyegdíj minden hirdetés után 30 krajczár.

Ezen és egyéb hirdetésményeket lapunk szerkesztősége (Hal-tér, 5. szám) is elfogad.

A pontos közzétételről gondoskodva van.

Egyik t. laptársunk a „P. F.“ sajtósági fellelése által kényszerítettünk tájékoztatást megemlíteni, hogy nekünk a mint általán nem kenyerünk a gyanusítás és fenyegetés, ugy a könyörgés sem: lapunk tartalma, mint példányainak száma által bátran kiállja a versenyt laptársainkkal, sőt hetenként háromszori megjelenése és az árszabály összehasonlítása által is feltűnő legolcsóbb volta különösen alkalmassá teszük a bírói árverések közlésére.

Pécs, 1882. febr. 4-én.

(D.—) A táviró a hét első napjaiban ugyanegy időben értesített érdekeltet és érdektelent egyaránt, hogy a brüsseli bank kilencz százalékra, az angol bank a kamatláb dolgában oly conservativ angol bank! — pedig hat százalékra emelte fel minden átmenet nélkül a leszámítolási díjat, vagyis, mint börzei nyelven nevezni szokás, a discountót.

Ez annyit tesz, hogy az eddigi három egész négy forint helyett, mint a mennyiért mindakét pénzintézetnél száz-száz forintot rendszerint kapni lehetett, most már ugyanannyiért kilencz, illetve hat forint fizetendő.

Nem is maradt el a meghökkenés senkinél sem, a ki az érintett táviratokat olvasta. De bármennyire egyforma volt is az e hírek következtében beállott pillanatnyi lelkiállapot mindenkinél, épp oly kevésbé voltak képesek legtöbbször e megdöbbenés valódi okáról maguknak számot adni. Ösztön volt-e az inkább bennök, a mi lelki nyugalmuk egyensúlyát megzavarta, vagy az öntudatos ész számotadó ítélete? Nagyon kétséges. Általános levén azonban a hírkedvezőtlen hatása, publicistikai kötelességünk e hírrel is behatóan foglalkozni, vis-

gálandók azon indokok természetét, melyek egyrészt a nevezett elsőrangú pénzintézeteket azon rendszabály kibocsátására bírták, másrészt pedig — ennek folyamánaképpen — megállapítani azon következményeket, a melyek e rendszabály eredményeként a körülmények higgadt észszel való egybevetése szerint nemcsak a távoli külföldön, hanem a pénz- és hitel-forgalom cosmopolitikus természete folytán legközvetlen közelünkben is keletkezni vannak hivatva.

A midőn valamely nép politikai láthatárát háborus hírek alakjában ugynevezett fekete pontok kezdik eltölteni, kicsinyje-nagyja bármely fontos, vagy legalább annak tetsző bel- vagy külföldi jelenségben, különösen pedig a készpénz árának gyors emelkedésében, azonnal a háborus complicatiók intensívebb voltát hajlandó constatalva látni. Mindez csak érzékeny alanyiség kifolyása nagyon, de nem minden következmény nélküli objectiv tekintetben sem. Legelső természetes következménye pedig — hogy a többit elmellőzzük — az, hogy a töke még féltékenyebben vonul vissza a forgalmi élettől, ha különben még oly productiv volna is nemzetgazdasági tekintetben azon tényező, a melynek reája szüksége van. Mi sem volna azonban nemzetgazdaságilag tévesebb, mint félreismerve a töke különleges természetét s a hitelnek tökéletesen természet szerű organismusát, alanyi érzületek pillanatnyi benyomásaihoz képest rendezni életviszonyainkat.

A bankoknak hivatása az értékgazdálkodást szabályozni. Teszik ezt pedig nem reájuk talán törvényileg ruházott monopolium-féle kiváltság alapján, hanem óriási tőkéknek általok történt képviseltetése folytán a természetükben jelentkező szükségképeni nehézkedés alapján azon természettani alapelv szerint, hogy a nagyobb test vonzza a kisebbet és ezzel ennek mozgására is szükségképpen közvetlen befolyással bír. Már most mihelyt ily nagyobb pénzintézet töké-ereje nagyobb mértékben oly czélokra véte-tik igénybe, a melyek a közvetlen productivitásnak fogalmától távolabb esnek s inkább csak a már meglevő gazdasági tényezők, több kevesebb ügyességet kívánó subjectiv felhasználásában állanak, a bank rögtön kevesebb biztóságot élvez azon tekintetben, hogy kikölcsönzött pénzereje a becsületes hitel igényei szerint ismét hozzája visszakerülni fog, még pedig legalább is azon értékben, a melyen a hitel útjára kiindult. Könnyen beláthatni tehát, hogy épenséggel nem csak a háborus complicatiók azok, melyek a discountó magasabb vagy kisebb mérvére irányadó befolyással bírhatnak és bírnak, hanem hogy a legnagyobb „halálosendességű“ békében is köny-

nyen megérhetik, hogy a pénz vételára hirtelen és minden átmenet nélkül megdrágul. És csakugyan, daczára annak, hogy az európai continens épen a jelen napokban minden korábbi időnél, értve e kifejezést a szó szoros értelmében politikai bonyodalmak küszöbén nagyobb mérvben állni látszik, e fentebb jelzett gazdasági jelenség indokát csupán és kizárólag csakis gazdasági természettel bíró momentumokban véljük felfedezhetni, abban tudniük, hogy nem okulva az 1873-ik év szomorú, mert véghetetlenül mélyre és távolra hatott gazdasági válságán, a productivitásnak csak színével, de lényegével épen nem bíró gazdasági jelenségeket kelleténél nagyobb mértékben uralkodni hagytuk a nemzetek társadalmi életében. Mintha bizony századok választanának el bennünket az 1873. év szomorú tapasztalataitól, azon tapasztalatoxtól, melyek bennünket a börzei speculatiók méregfájától épen ugy intenek, mint a legenda szerint első szüleinket az almafától s mintha bizony csak a párizsi és lyoni börzeválságokra lett volna szükség, hogy egy kissé újra észretérjünk, mint a cserebogár, mely vaktában a falnak rohan s csak miután abban megkoppanik ismeri fel ismét a helyes irányt!

És a hihetetlen, a valószínűtlen mégis megtörtént.

A helyett tudniük, hogy a takarékpénztárakban és egyebütt, nemcsak minálunk, hanem a külföldön is óriási mértékben felszaporodott tőkék segélyével a nemzetek gazdasági állapotát olyatén vállalatok által törekedtünk volna megjavítani, a melyek közvetlenül productiv természettel bírnak, — mit tettünk? — azt, hogy ezen értékek segélyével vagy állampapirokat vásároltunk, vagyis pénzkészletünket egyszerűen alakilag convertáltuk, de tökétermelő erejét ki nem aknáztuk, vagy pedig meglevő gazdasági vállalatok részvényeire concurráltunk vele, a mi annyit tesz, hogy ezekre egyszerűen liczitáltunk, azaz minden újabb töke termelése nélkül egyszerűen csak a meglevőket subjectiv képzeletünk szerint fokoztuk.

A vége mindkét esetben az volt, hogy a nemzetek gazdasági állapota a valójában nem javult egy árva batkával sem.

Mihelyt tehát a londoni vagy a brüsszeli stb. bankok discountó emelésének hírével találkoztunk, gondoljunk mindenekelőtt arra, hogy e rendszabályban intés rejlik azon irányban, melyet a töke természeténél fogva első sorban befutni hivatva van, t. i. az új tökétermelés irányában.

Azon intés rejlik ugyanis benne, hogy egyrészt itt az ideje tartózkodnunk a képzeleti értékekkel való kaczerkodástól, a tisztán börzei speculatiótól; másrészt pedig,

hogy a mi heverő pénzünk van, fordítsuk egészséges iparvállalatokba, vagy ha ilyenek még nem volnának, alapítsuk meg őket. S nagyon kevés bátorság kell erre ott, a hol elegendő anyagi erő áll rendelkezésünkre s hogy elegendő erőmennyiséget productiv vállalatokra oly áron, mely a fenállást biztosítja, mindig és bárhol találhatunk; azt a nemzetgazdasági fejlődés története elegendőleg igazolja. Ajánlunk is pénzintézeink heverő és meddő tőkái számára ez alkalommal mindjárt két ilyen egészséges vállalatot: egyik a közraktárak^{szk}(entrepôt k) felállítására, másik a sertéshizlalók létesítése. A többire nézve pedig csak azt mondjuk, hogy:

Au bon entendeur salut!

A középiskolai törvényjavaslat tárgyalását a képviselőház közoktatásügyi bizottsága a napokban megkezdvén, az e tekintetben kiválóan érdekelt szaktestület, az országos középiskolai tanáregyesület válaszmánya a törvényjavaslat egyes pontjainak beható megvitatását kezdte meg. E tárgyalásokat a választmány minél inkább nyilvánossá akarja tenni, ez okból nemcsak az egyesület többi tagjait, de a f. középiskolai tanárokat és más az ügy iránt érdeklődő férfiakat is szívesen lát az ülésein, sőt azokat egyenesen meghívja. E kérdéshez mi is egyik közelebbi számunkban hozzászólunk.

Hitelező védegyelet. A magyar kereskedelmi csarnok kebelében egy hitelező védegyeletet alapít és ennek alapszabálytervezetét közelebb dolgozta ki s küldte be hozzánk. E szerint az egylet célja fizetések beszüntetése, s illetve csőd esetén tagjainak igényeit együttes eljárás által megvédeni és ez uton a közös adatoknak kijátszási szándékát megakadályozni. Az együttes eljárás magában foglalja különösen a közös képviseltetést a csődben és a csődfolyama alatt, a közös és közvetlen képviselést hitelezők összejövetelénél, a törvényes csődeljárás gyors keresztülvitelét, a hamis bukottak elleni büntető eljárást, szóval mindazon peres és perenkívüli lépéseket, melyek fizetés-beszünetések esetén a hitelezők közös érdekében szükségessé mutatkoznak. Kiterjed továbbá az egylet hatásköre bírói vagy bíróságonkívüli egyességek kötésére és fizetési haladékok engedélyezésére. Végre az egylet arról

is fog gondoskodni, hogy tagjainak késedelmes adósok elleni követelések behajtásánál segédkezet nyújtson. Az egylet tagjai lehetnek: kereskedők, iparosok, közkereseti és részvénytársaságok. A belépti díj 10 frt, az évi tagsági díj ugyanannyi, a kereskedelmi csarnok tagjai belépti díjat nem fizetnek, tagsági díj is csak évenként 5 frt.

A polgármester ur tiszti jelentése.

— Második közlemény. —

Bányatelepen. A bányatelepi főbiztos által nyilvántartott: Bányamunkás családfő 818. Különböző kisebb ügy elintéztetett 673. Kézbesítés eszközöltetett 785. Fogyasztási adóbejelentés felvétel 1918. Összesen 4194. Ha ezen összeghez hozzászámítatik a kisebb polgári peres ügyek 935-re menő száma, és figyelembe vétetik azon körülmény, hogy a főbiztos ügykörébe tartozik a csend és közrend fentartása, mi tekintve az ottani munkások nagy számát, épen nem könnyű feladat — úgy be kell vallanom, hogy egy rendelkező egyén 4 rendőrrel, feladatának csakis a legnagyobb erőfeszítéssel felelhet meg és hogy alkalmas segédmunka erő kirendeléséről gondoskodni szükséges leend. A rendőrkapitányi hivatali ügykörébe utalt községi bírásokra nézve a polgármester következőket adja elő: Beérkezett és felvétel panasz 3664. Hozzáadva az 1879-ről áthozottakat 225. elintézendő volt összesen 3889. Ebből tárgyalás előtt megszűnt 1022. Letárgyaltatott 2634. Athozatott az 1881-ik évre 233. Itélettel befejeztetett 1459. Egyeséleg 1174. Végrehajtás eszközöltetett 939. Igénykereset tárgyalatott 28. Felebbezés jelentetett be 138. Arverés tartatott 11. Helyszíni szemle volt 16. Igazolási kereset 21. Az 1879-ik évről szóló jelentés ezen tárgyra vonatkozó részénél említette polgármester, miként a községi bíróság mellé végrehajtóul egy rendőr-albiztos rendeltetett ki s ennek folytán kilátásba volt helyezhető, hogy a nevezett bíróság működése is a kívánt eredménnyel fog járni, de sajnos, hogy az ebbeli várakozás nem teljesült, mert a kirendelt egyén nemcsak hogy kellő szorgalmat és pontosságot ki nem fejtett, hanem oly nemű mulasztásokat és visszaéléseket követett el, hogy állásától felfüggeszteni és fegyelmi uton még szolgálatából is elbocsátani kellett.

Közegészségi állapot. A közegészségi állapot a lefolyt 1880-ik év első felében kedvező volt, második felében azonban, daczára, hogy járvány fel nem lépett, mégis úgy betegülések, valamint a halálo-

zások száma növekedett, és egybehasonlítva ez évet az 1879-ik évvel, az 1880-ik évi közegészségi állapot határozottan kedvezőtlenebbnek mutatkozott, minek oka főleg a felette rendetlen időjárási viszonyokban keresendő.

Népesedési mozgalom. Született a város területén 1880-ik év alatt összesen 946 gyermek, elhalt pedig 1001 egyén, a halálozás tehát 55 esettel mulja felül a születést (1879-ben született 869, meghalt 914 egyén; mely kedvezőtlen arányokat azon körülményben leli, mert az elhaltak számában a helyi kórházakban elhalt s nagy részt már betegen ide hozott idegenek is (174) bennfoglalvák, mely szám ha levonatik — úgy a születések a halálozási eseteket 119-el mulják felül. A szülöttek közt volt nemre nézve 496 fiu és 451 nő, finemü több 45-el. Vallásra nézve róm. kath. 855. Ágostai 22. Izraelita 69. Törvényes származásu 789. Törvénytelen 157. Iker született 10 izben. Házasságra lépett 240 pár. (1879-ben 226.) A meghaltak közt volt nemre nézve 595 finemü és 406 nőnemü (finemü több 189). (1879-ben 518 finemü és 396 nőnemü.) Vallásra nézve róm. kath. 917. Ágostai 33. Helvét 13. Görög-keleti 2. Izraelita 3. A kort tekintve, meghalt az élet első évében 257. Ezekből törvényes 204. Törvénytelen 53. 1—5 évig 113. Ezekből törvényes 104. Törvénytelen 9. 5—20 évig 82. 30—30 évig 59. 30—40 évig 77. 40—50 évig 228. 60—80 évig 152. 80 éven túl 33 egyén. Halva született 59 gyermek. 36 finemü és 23 nőnemü. 47 törvényes. 12 törvénytelen. A halált okozó kórokat tekintve, meghaltak tüdőgümőkórban 170, tüdőlobban 67, gyermek-aszályban 59, bélhurútban 45. A heveny fertőző kórfajok közül roncsoló toroklobban 24, hagymázban 18, lázban 9, himlőben 10, kanyaróban 5 és vörhenyben 4-en. A születések és halálozások számát a lakosság számához viszonyítva, kitünik, miként minden 1000 lakosra 32-62 születés és 34-51 halálozás esik.

Védhimlő oltás. Beoltatott ez év folytán összesen 888 gyermek jó sikerrel, bizonytalan sikerü eredmény alig fordult elő.

Orvosrendőri ügyek. Rendkívüli halálozás, mely miatt a hullavizsgálat meg-ejtetett, 1880-ban 22 fordult elő (1879-ben 23) és pedig 9 esetben véletlen haláleset, 8 esetben öngyilkosság, 1 esetben idegen erőszak volt a halál oka, 4 esetben pedig a halál hirtelen bár, de természetes okokból állott be. A véletlen haláleset következtében kimultak közül 2 vízbefulás, 2 lezuhanó föld általi eltemettetés, 2 köszénneli befe-

Tárcza.

A nyá m há z a.

Ez a város, ez az utca
Nekem olyan ismerős,
Érezem, ha végig járom,
Hogy az emlék mily erős . . .
Ebben van a kis fehér ház,
Annyi nagyobb, szebb között . . .
Áldd meg Uram azt a házat,
Áldd meg azt a küszöböt!

Gyermek voltam, kicsi gyermek.
Mi az élet? nem tudám,
Ott repült a kicsi házból
Egyik nap a más után.
Mindenik nap meg volt áldva
S új örömebe öltözött —
Áldd meg uram azt a házat,
Áldd meg azt a küszöböt!

Volt a háznak udvarában
Egy picziny, parányi kert,
Mint virági, úgy nyílt lekem
Napra napra, fényre kelt,
S mint a rózsák nyílt kelyhébe,
Harmat — szállt belé a hit . . .
Áldd meg uram azt a kertet,
Áldd meg piczi bokrait . . .

Abban munkált gondos kézzel,
Gyomot irtva, jó anyám,
Anyakéz a gyermekszívben
S kertben gyomot nem hagy ám!
Azért hittem én s reméltem
Ottan, mindenk fölé . . .
— Áldd meg uram azt a házat,
Áldd meg azt a küszöböt!

S a kit sokan megtagadnak
Balgák, vakok — láttam én
Ott abban a kicsi házból
A jó Istent! . . . könnyedén
Ne nevéssen e nagy szóra,
Senki! úgy van, láttam őt!
Ótet, kinek keze áldja
Azt a házat, küszöböt.

Láttam őt a szegénységben,
Amelyre büszke vagyok, —
Láttam őt a boldogságban,
— Most is lelkemen ragyog —
Láttam őt balsorsban, gyászban,
Anyám könnyező szemén,
Oh az áldó, sujtó Istent
Sokat, sokszor láttam én!

És abban a kicsiny házból
Megtanultam: hogy a föld
Csalfa, hazug, búra, fényre
Egyaránt álarozott őt,

Hogy valóság, szilárd támasz,
Egy van csak a föld fölött . . .
Te, óh Uram . . . áldd meg kérlek,
Azt a házat, küszöböt . . .

Ott tanultam, hogy az Isten
Hogyha őt hiszed, megáld,
Meggyógyít az égi kézzel,
Mely imént sujtón talált . . .
Engem is sujtott keményen —
De megáldott azután,
Meg, ezerszer — vagy nem él-e
A kis házból jó anyám? . . .

S ha családom kis körében
Végig nézek multamon,
Melyen, ahány istenáldás,
Ugyanannyi könyv vagyon,
Fölmerül a kis ház képe
Gyermekálmaim között —
Áldd meg Isten azt a házat,
Áldd meg azt a küszöböt!

Tartsd meg, hiszen elfeledtek
Engem ott már, csak e ház
Meg az istenáldott lélek,
Aki abban ott tanyáz,
Az anyának szíve öríz,
De az énnekem elég,
Áldd meg Uram! áldd meg őtet,
Áldd meg az anya szívét . . .

detés, 1 elgázolás által veszté életét. A dajkaság és gondviselésben tartott gyermekek tisztaság, táplálkozás és egészség tekintetében, időszakonként orvosi szemlék által ellenőriztetek. Az élelmi szerek és tápanyagok romlatlansága felett a kerületi orvosok örködték és a hiányosak elkoboztattak és megsemmisítették. Ez évben állított fel egy vegyvizsgálati állomás, hol az élelmi cikkek és tápanyagok végzésileg megvizsgálatnak, s melyet nemcsak a hatóság, de a közönségből is bárki a meghatározott mértékelt díjak fizetése mellett igénybe vehet. Gyógyszertárak és egyéb a közönség használatára szolgáló helyiségek, u. m. iskolák, jürdök, uszodák, kórházak, vendéglők, kávéházak, czukrászdák stb. közegészségi szempontból időszakonként megvizsgáltattak, úgy nemkülönben a nyilvános bordélyok is szigorú felügyelet alatt tartattak.

Egészségügyi személyzet működött a város területén a lefolyt 1880-ik évben 17 orvostudor, 7 sebész és 3 állatorvos, 4 gyógyszerész-mester 6 segéddel és 23 okleveles szülész, mely egészségügyi személyzet a város népességéhez viszonyítva, rendes körülmények között a helyi körülményeknek teljesen megfelel.

Állategészségi viszonyok. A hasznos házi állatok egészségi viszonyai a lefolyt évben kedvezőnek mondhatók, a mennyiben köztök sem járvány, sem ragály fel nem merült.

Ujdonságok.

Német-bolyi levelezőnk írja: községünk mindinkább nagyobb lendületnek örvend és így az itt történtek bizonyára érdekelné fogják a „P. U.” olvasóit. A r. k. népnevelési egylet e hó 2-án tartotta rendes közgyűlését. Az egylet alaptőkéje 1882. évi január 1-én 3780 frtot tett ki, melyhez ft. Kubiny Elek ur esperes-plebános, ki a község jötevője 67 forint adományjal járult; elnöke az egyletnek Gyetván Ignác ur, ki évek hosszú során tapintatos és kitartó buzgalommal vezeti célja felé. A közgyűlés legnevezetesebb tárgya egy magyar nyelvű kisdédóvó intézetnek felállítására iránti indítvány volt, melyet Szieberth Nándor pécsi ügyvéd ur tett, s mely lelkesedéssel elfogadtatott; az előkészületek megtételére 7 tagból álló bizottság küldetett ki Gyetván Ignác ur elnöklete alatt, Kubinyi Elek ur, a r. k. segédlelkész, Hohman titkár ur, Szieberth Károly ur, Morschhauser ur pénztárnok, Armbruszt Gáspár, ur Szieberth Nándor

ur. Megemlítem még, hogy a főerdész ur a község befásításán fáradozik, továbbá a kikövezés is küszöbön áll; végre egy apácák kezelésére bizandó leányiskola alapítását helyezte kilátásba az uradalom. A helybeli dalárda e hó 11-én tánczczal egybekötött dalestélyt rendez.

Pusztulunk—veszünk. Megyénk lakosainak halálozási, születési és házassági állapota összeállításából rendkívül szomorú adat tűnik elő: a magyar lakosság folytonos apadása. Egyes magyar községekben e jelenség valóban megdöbbentő, így például a kovágo-szöllősi plebániához tartozó K.-Szöllős, Cserkut, Töttös községekben, tehát kizárólag magyar népességnél 1881-ben született 24, és meghalt 53; Hosszu-Hetényben született 71, meghalt 89, sat. E szomorú statisztikai adat különböző okairól bővebben fogunk közelébb megemlékezni.

A lutri terjesztése a népnél. Egyik levelezőnk következő figyelmet érdemlő sorokat írja: Kis községben lakom, hol elég értelmes s általában földmives nép lakik, a napokban beállit hozzánk egy Csehországból ide átláplántált család s engedélyt kér bíránktól, néhány napi ittmaradhatásra, hogy ő itt foglalkozását végezhesse és mit tesz? házról házra járva, minden egyes lakos szívébe s lelkébe beoltja a babonát. Van az Isten adtanak egy drót kalitkája s abban négy kanári madara, de épen itt van és jön az, mi már mégis szörnyen erkölcsrontó: a kalitkája előtt egy vályu s ebben hirneves ősi ismert jó firma kiadott művei a „Szerencse czédulák”; a kis madár azután huz e levelkéből, német, rácz, magyar s más nyelveken szólókat, nőnek, férfiaknak, ifjunak, öregnek, kicsinynek, nagynak. E levelkéken a szöveg csak alig 15—20 sorocska, de elég arra, hogy a kellő hatást megtegye; elmondja aztán szóval is az ajánló cseh, hogy mily nagy boldogság, szerencse, vagyon vár reá, hogy s mint eped a család leányzójáért, ez s amaz nagy rangú ifju ur és a hány, annyiféle más-más népbutító s babona terjesztő galád fércz-versek és hogy a népbutítás be legyen egészen tetőzve ráadásul a 16 nyolczadnyi lap alján ott áll az öt lutri szám is, melyet meg kell tenni. Kell ezekhez kommentár? „kis okok, nagy gondok”, jó lenne, ha a hatóságok ily dologra is kiterjesztenék figyelmüket. A mit a néptanítók nagy fáradsággal építenek, azt ily s z a b a d a l m a z o t t vándorlók egyszerre tönkre teszik.

Magyarosodunk. Guttman Joachim ur, a „Fünfkirchner Zeitung“ szerkesztőjének

három fia Joachim, Lajos és Henrik, Lenkei-re változtatták nevüket.

Fegyelmi ügy. Hermann János mérték-hitelesítési pénztárnok fegyelmi ügye a belügyminiszteriumtól, mint értesülünk, megérkezett és az első fegyelmi határozat helybenhagyatott, vagyis H. J., ki sikkasztás végett börtönt is szenvedett, városi tisztviselői állomásáról végleg elmozdított.

A város által kezelt alapítványok jelen állása. A Reisz-féle alapítvány 2997 forint 97 krt tesz ki, vagyis az 1880. évhez képest 99 forinttal szaporodott, a budai városi jobb élmezési alapítvány 1558 frt 34 krt tett ki 1881. év végén; a Sedlmayer ösztöndíj alapítvány 7382 frt 30 kr tesz ki, azért nem szaporodott, mert két új ösztöndíj állomás szerveztetett; a Makay-féle alapítvány 5227 frt 5 krból áll, ez se szaporodott, mert két új ösztöndíj szerveztetett, a Hadnagy-féle alapítvány 2084 frt 98 krt tett ki 1881. év végén; a városi összes templomok és kápolnák alapja 16020 frt 9 kr, vagyis az előző évhez képest 278 frt többlet mutatkozik; a temetőalap tőkéje 1015 frt 67 krt tesz ki, az évi bevétel készpénzben 1165 frt 75 kr volt.

Halálozás. Rásky Mihály urat, kir. járásbíró, ki úgy a városnáli szolgálata alatt, mint jelen állásában köztisztviselőt és becsülést vívott ki, súlyos vesztés érte. Ugyanis neje pénteken e hó 3-án hosszú szenvedés után, szerető férje és 6 kiskorú gyermeke karjaiból a halál által elragadtatott. E gyász eset általános részvétet kelt, mert az elhunytban egy példás nő, gondos és önfeláldozó anya, egy minden nemes és szépre fogékony lélek bucsuzott el nehéz fájdalom között derék férjétől, rendkívüli szép reményű gyermekeitől és a földi létől, melynek örömeit családjá hű körében mindig becsülni tudta ő. Legyen áldott emléke, hátramaradottainak fájdalmát pedig enyhítse a közrészvét. A család a következő gyászjelentést adta ki: „Rásky Mihály kir. járásbíró, úgy gyermekei Béla, József, Mihály, Mariska, László, Anna, és napa özv. Kaltneker Rókusné, szül. Rimmer Anna, az elhunytnek nővérei: Agnes és Julia, valamint a széleskörű rokonság szomorodott szívvél jelentik forrón szeretett kedves nejének, anyjuknak, leány-, testvér-, illetőleg rokonuknak Rásky Mihályné, szül. Kaltneker Marinak folyó hó 3-án délutáni fél 1 órakor, hosszas szenvedés és a halotti szentségnek ájtatos felvétele után, életének 42. évében, történt gyászos kimúltát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 5-én d. u. 4 órakor fog-

Tán még egyszer visszatérek
Búra, jóra, nem tudom . .
Végig megyek új-meg újra
A jól ismert utakon,
Hogy azt kérjem, ha megroskad
Térdem a küszöb fölött:
„Aldd meg Uram ezt a házat!
Aldd meg ezt a küszöböt!”

(Lapunk részére.)

Váradai Antal.

Ascanio,

Dumas Sándor regénye.

Francia eredetiből fordította:

dr. Daempf Sándor.

III.

D e d a l u s.

(Folytatás.)

Egy deczemberi hideg napon, midőn befűtöttek, Benvenuto Cellini kandallójába, ágyleplét is ujjal cserélték fel, mely alkalommal mindkettőt az egyik széken felejtették. Mihelyt az ajtó becsukódott, egy ugrással székéről az ágynál termett Benvenuto, kivett a szalmazsákba két nagy marok tengeri levelet, melylyel az olasz szalmazsákok tömve szoktak lenni, helyre dugta a két ágyleplet, azután visszatérvén

szobrához, ismét kezébe vette eszközét s dolgozni kezdett. Ugyane perczen visszatért a cseléd az elfelejtett lepleket elvinni, kereste azokat mindenütt s kérdezte Benvenuto, — nem látta-e; Benvenuto azonban hanyagul s mintegy mintázási munkájába elmerülten felelte, hogy talán társai már el is vitték, vagy talán maga is a nélkül, hogy észrevette volna. A cseléd legkevésbé sem gyanakodott, oly kevés idő telt el bejövete s távozta közt, s Benvenuto oly jól találta be magát szerepébe; mivel pedig a lepleket nem találta meg, óvakodott azokat szóba hozni, nehogy néki kelljen a kárt megfizetni, vagy hogy szüret kitegyék.

Nem igen ismeretes, hogy nagy horderejű eseményeket rettenetes előzmények és lesújtó aggályok szoktak kísérni. Így az élet legközönségesebb eseményei is oly körülményekből fejlődnek, melyek vagy örömet vagy kétségbeesést szülnek kebleinkben. Alig távozott a cseléd, Benvenuto földre borult s hálát adott Istennek ama segélyért, melyben részelteté.

Minthogy pedig, ha ágyát egyszer megvetették, ahhoz másnap reggelig nem nyultak, nem háborgatta a szalmazsákba dugott lepleket.

Beköszöntvén az éj, három-négy hüvelyknyi széles darabokra vagdalá a lepleket, melyek szerencsére ujak s durvák valá-

nak, azután a mennyire lehetséges volt, erősen összecsavarta őket; végre kivájván agyagszobra hasüregét, bele rejté kincsét, a nyilas fölé darab agyagot ragasztott s azt ujjáival s eszközével kisimítá, úgy, hogy a leggyakorlottabb szem sem vehette volna észre, hogy a szegény Venuson császármeteszést csinált.

Másnap szokása szerint, váratlanul bejött a fogolyhoz a kormányzó, de mint rendesen, ezt nyugodtan dolgozni látta. Minden reggel remegett a szegény ember, ki különösen az éjtől félt, hogy a szobát üresen találja. És őszintesége érdekében, meg kell vallanunk, nem titkolta egy reggel sem örömet, hogy őt mindig dolognál találja.

— Meg kell vallanom, Benvenuto, hogy ön iszonyuan nyugtalanít engem, szólt a szegény kormányzó a fogolyhoz; azonban hinni kezdem már, szokási fenyegetései alaptalanok voltak.

— Nem fenyegetem önt, Georgio mester, csak figyelmeztetem.

— Még mindig reményli, hogy elröpülhet?

— Szerencsémre, nem remény ez többé, hanem isten úgy se, bizonyosság.

— De az ördögbe! hogyan fogja ezt kivinni? kiáltott fel a szegény kormányzó, kit Benvenuto e látszólagos vagy való bizo-

Vasárnap.

nak az Anna-utcai házban beszenteltetni és innen a budai-külvárosi közsírkertbe örök nyugalomra elhelyeztetni; az engesztelő szent mise-áldozat pedig f. hó 6-án reggeli fél 10 órakor fog a belvárosi plebánia-templomban a Mindenhatónak bemutatni. Mely végtiszteletre az elhunytak rokonai és ismerősei tisztelettel meghívattak. Pécsen, 1882. évi február hó 3-án. Áldva legyen emléke! Az eltakarítás a „Kegyelet” t. intézet által történik.

Szinpadunkon egy kedves vendég lépett fel pénteken a „Troubadour” Eleonóra szerepében — Kroneiser Aurelia kisasszony, ki Grácban lakik ugyan, de városunkkal rokoni kötelek által van összefűzve. Fellépte nem egyszerűen dilettansi kísérlet, a kisasszony, mint kész és kiképzett operaénekesnő lépett fel a közönségünket azonnal meg is hódította. Imposans megjelenése, biztosan kezelt terjedelmes hanganyag, mely különösen drámai-dalmű szerepekre képesíti, tiszta hangvétele és máris nyugodt, átgondolt játéka méltán kellemesen lepték meg a közönséget, mely tapsai, kihívásai és éljenei által nemcsak buzdította a kisasszonyt a remélhető szép jövőre, hanem elismerte egyúttal határozott tehetségét és szép iskolázottságát is. Összehasonlításokról természetesen most még szó sem lehet s a részletes megjegyzéseket is a további fellépésektől tesszük függővé.

A dunagőzhajózási társaság budapesti forgalmi igazgatóságánál a már rég előkészített személyváltozás tetteleg megtörtént, a mennyiben Ullmann Lajos e hó 1-én lépett a már hosszabb idő óta betegeskedő Medgyaszay István forgalmi igazgató helyére. Castian vezérigazgató igtatta be Ullmant, ki már meg is kezdte működését.

Színház. Biztos forrásból tudjuk, hogy az igazgató ur „Miss Lazó”-val a híres „repülő arany légygyel” a szerződést megkötötte; első fellépte február hó 10-én lesz. — Gyöngyösi Etelka kisasszonynak a drámai társulat egyik legszorgalmasabb és kiváló tagjának második jutalomjátéka kárpótlásul az először tapasztalt közönyért, e hó 8-án szerdán lesz. Színe kerül „Stuart Mária.” Ajánljuk a közönség figyelmébe. Operai újdonságokként megemlítjük, hogy jelenleg „Borgia Lukrecia”-ból tartatnak próbák, továbbá Lang ur jutalomjátékául „Rigoletto”, Balázs-Bognár Vilma asszony javára pedig „Hunyady László” fog előadatni, utóbbi következő érdekes szereposztás-

nyossága szökési terve sikerültében, egészen megzavart.

— Ez az én titkom, mester. Azonban annyit mondhatok, hogy szárnyaim már kezdenek nőni.

A kormányzó gépiesen a fogoly vállaira tekintett.

— Ez így van, kormányzó ur, folytatá, mialatt folytonosan mintáztatá szobrát, melynek derekát oly karesura készíté, hogy azt hihette volna az ember, miszerint a Callypix-Venus riválisává akarja tenni. Bizalmatlanság s harc létezik kettőnk között. Az ön oldalán roppant tornyok, vastag kapuk, ki próbált zárak s ezernyi folytonosan kész őrvan: mellettem pedig saját fejem s ime ezen kezem, s mégis megjósolom önnek, hogy legyőzöm. Mégis, minthogy ön ügyes s nagyon előrelátó ember, személyemet illetőleg, azon vigasztalása lehet, Georgio messire, hogy nem az ön hibája; hogy messire Georgio, ön legkisebb szemrehányást sem tehet magának; hogy messire Georgio, ön nem mulasztott el semmit, hogy engem itt maradásra bírjon. Most, minthogy, mint tudom, ön is műkedvelő, mit szól e derékhez?

Ily bizonyosság kétségbeejté a szegény kormányzót. Foglya rögeszméjévé lett, melyen értelmi hajója törést szenvedett; levert volt, nem evett többé s remegett minden perczenben, mint oly ember, kit álmából riasztanak fel.

(Folytatása következik.)

sal: Hunyady László — Bogyó ur, V. László király — Fekete ur, Gara — Láng ur, Szilágyi Erzsébet — Dalnokyné, Gara Mária — Balászné asszonyok.

Apró hírek. Közgyűlés. A pécsi tázarékpénztár márczius hó 12-én tartja évi rendes közgyűlését. — Verin panorámája ismét visszatért. Ugy látszik állandó panorámánk lesz, de állandó színházunk nem. — Az izr. nőegylet elnöksége felkért bennünket, hogy köszönetét jelentjük ki a jan. hó 30-án tartott kereskedő ifjusági táncestély rendezőségének az egy-let részére átküldött 29 frt 60 kr. összegű adományért. — Uj posta. Bellyén új postahivatal rendezett be. — Időjárás. Az időjelzések szerint derült, száraz időt várhatni, éjjeli erős fagy mellett. — A budapesti technikus bálon jelen volt tánczosnók közül Jeszenszky Etelka és Szily kisasszonyokat is felemlítik a budapesti lapok. — A gazdasági egyesület közgyűlése e hó 13-án, délután 3 órakor fog megtartatni. — Eljegyzés. Lederer Vilmos ur eljegyezte Fűchsel Hermina kisasszonyt Bécsből. — Érdekes sajtó per tárgyalás lesz Budapesten e hó 10-én Szalay Imre képviselő ellen. „Szózat a somogygyei választókhoz” című felhívás miatt. — A ker. és iparkamara e hó 8-án teljes ülést tart. E „hivatalos” hirt bátrak voltunk a „P. B. H.”-ből — kiollózni, bevállván öszintén e bünnünket, nehogy e kiválóan fontos hír eredetisége kárba vesszen. Adunk érte mindenik számunkból — tizenkettőt is, ide is, oda is, csak tessék a forrást szintén megnevezni. — Kinos feltűnést keltett egy uri hölgy tettenkapatása, midőn egyik boltban szallagokat tolvajolt el; már többször gyanakodtak ellene. A kedvező vagyoni viszonyok között élő hölgy kleptománival mentegődött.

Belföldi hírek. A magyar delegáció tegnap tartotta össziülését, melyen a közös kormány előterjesztése végig tárgyalatott és a közös póthitel elfogadtatott. A delegáció ülése kedden berekesztetik. — A megbukott „Société de l'Union générale” magyarországi alkotásai: „a magyar-francia biztosítási társaság”, a „magyar vasúti bank részvénytársaság”, és a „magyar országos bankrésztvénytársaság”, melyek az elfogott Bontouxt által hozattak létre, biztosítási végrehajtást intéztek az anyaintézet ellen, miből kitünik, hogy ez intézetek is inepgnirozva vannak. — A felkelés terjedése iránt még mindig ellentétesen írnak a lapok; apró ütközetek naponkint vannak váltakozó szerencsével. A felkelő csapatok főcontigensét orthodox keresztények képezik s hogy a mohamedánok nagyobbbrést csak kényszer következtében tartanak a felkelőkkel.

Külföldi hírek. Freycinet, az új francia kabinet elnöke az alkotmány revisió tárgyalásának elhalasztását programjába vette. Angolországban nagy mozgalom indult meg az oroszországi zsidóüldözések ellen. — Garibaldi halálán van.

x. Figyelmeztetjük a t. közönséget Gruic Ottília virágkereskedéséről szóló hirdetemnyre. Szívesen ajánljuk e czéget, mert készítményei rendkívül izlésesek és jutányosak. A Dalnokyné asszony jutalomjátékára adott koszoruk egyike szintén e czégnél készült és csinos összeállításával igen tetszett.

Szini levél.

„Mi határozza meg annak mértékét és tokát, melyet egy nemzet a culturállamok között elfoglal?” Ha hat különböző pálya hivatottjaihoz intézzük e kérdést, bizonyára — tizenkétféle választ kapunk. A bankár, a katona, a tudós, a gazdász, a politikus és a művész mind saját nyelvén, saját hivatása szempontjából, vesszőparipáján nyargalva, elfoglaltság és pártvonzalomból vagy gyűlö-

letből fog válaszolni. És tessék azután az egyes pályák embereit meghallgatni, például a katonákat rang, érdem és nemzetiségük szerint, a művészek közül a festőt, a szobrászt, a színészt, és azután a színészek közül a classicus darabok hőseit, vagy Augier Emile, Dumas Alexandre, Sardou Victorien, Zola követőit, vagy Offenbach és Lequoq imádoit, avagy a dalművészeket — nem tizenkét, hanem tizenkétezer féle választ kapunk, de semmi esetre sem azt az egyenes feleletet: a művelt emberek száma, becsületessége és tetteje határozza meg a kulturális osztályozást. De most veszem észre, hogy egyszerű levél helyett vezércikk írásba fogtam s nagyon is komoly hangon kezdem fejtegetni a színház kérdését, mely divatos phrasis szerint: „közművelődésünk egyik hatalmas tényezője” — voltaképen azonban nem egyéb, a létfenntartás folytonos küzdelménél, kapkodva a hazafiság, divat, izlés, nagyzási hóbort, erőlködés, könyörület és nyomoruság között.

A magyar színészet hosszú időközön át minden rendszer, törvény és regulázás nélkül, valóban nagy, bámulatosan nagy hatással volt a művelődés előmozdításában és a nemzetiségi önállóság fejlesztésében, innen a rokonszenv, melylyel a színésznép irányában, a multak iránti kegyeletérzetből ma is viseltetünk, de a régi tevékenység ma már csak emlék, az úttörők óriásai most letűnt csillagok; a közönség többet vár, sokat követel s a színészet nem képes a követelményeknek megfelelni, mert vagy elbizakodó, vagy magas árt szab tehetségének és minden lelkifurdalás nélkül eladja művészetét a külföldnek, vagy nem tanul, hanem azt hiszi, hogy ma is a hamis pathos tartja fenn, vagy nem akar beleszokni pályájának rendszeresítésébe és legtöbbször többet bizik még mindig a publicum áldozatkészségében, mint saját erejében. Hibás a közönség és színész egyaránt: az üzletnek nézi a dolgot és nehezen szerzett pénzéért feltétlenül jól vagy legalább is drágán szerzett szemképrázató látványosságot akar élvezni, a kor izlése és divatja szerint tizfélet is követel a színésztől, — ez haboz, ingadozik és keserűségében átkozza a művészet iránti halátlanságot, a hazafias áldozatkészség kihalását és — nem tanul semmit, arrogálja a művész nevet (ma mindenki színművész és nem színész), de művészsé soha sem lesz. A színészet a legutóbbi évek alatt egyáltalán nem haladt, még ha a közönség túlzott követeléseit teljesen figyelmen kívül hagyjuk is; és ennek az elősorolt okoknál még sok, igen sok más oka is van, mit ismerünk mindnyájan, de melyen segíteni csak egy módon lehetne, ha nemcsak Budapest, hanem az ország nagyobb, tekintélyesebb városai is conservatoriumok, szini iskolák felállítását lehetővé tennék s a színészet existenciája nem egyedül a közönségtől, hanem országos, állami hatósági támogatástól tételné függővé. Mit használnak a több helyen díszesen, sőt nagyszerűen épült színházak, ha az év nagy részében üresen állanak s ha néhány hétre egy-egy társulat fel is keresi, a pártolás hiányzik vagy a társulat tagjai egyáltalán nem felelnek meg még a mérsékelt műigényeknek sem s egy-egy jelesebb színész — a mult emléke — kényszerítve van, merő életmentésből jellem szerepek mellett, léha operettek és még gyarlóbb bécsi életképekben fellépni; mit használ az, ha sikerül egy tűrhető, sőt más városokhoz aránylag jónak mondható társulattal birni s az néhány havi szereplés után csakhamar széteszlik a szélrözsa minden iránya felé s a közönség kénytelen beérni egy egészen obscurus társulattal, ki lévén e mellett téve a legnagyobb szemrehányásoknak, hogy a „színművészetet” veszni engedi. Csak ugy számolhatunk jobb és kitartó erőkre, ha nem bizzuk a társulat sorsát feltétlenül egyes kapkodó, eladósodott igazgatók szükmarku kezeire, melyek a nagy gázsit néhány hatos vagy forinttal elégitik ki; hanem kellő fetügyeletet gyakorlunk akár a hatóságok, akár bizottságok által a színészek

vagyoni viszonyai felett, ha ruhatáruk, könyvtár és kellékek gyűjtése által, de főleg előleges bérlet biztosításával subventionáljuk a társulatot.

Különösen feltűnik az opera társulatok teljes hiánya. A nemzeti színházon kívül csak egyetlen magyar opera-társulat van az országban — a Bogyó uré Pécsett. Ha bár minő kifogásokat tehetünk Bogyó ur igazgatása ellen, az, hogy sikerült neki e társulatot létesíteni, egyesíteni, maradandó érdem, melyből semmit, de semmit sem szabad elvonunk. Ez orzágos méltánylatot érdemel; egyrészt, mert egyesítette azon hazai erőket, kik vagy „családi okokból” s egyéb titkos körülményeknél fogva nem lehetnek tagjai a nemzeti színháznak, vagy külföldre menni nyelvük iránti ragaszkodásuk tiltja, vagy nem első rangú csillagok ugyan, de még mindenesetre elég érdemes erők. De e társulat iskolájává lehet új tehetségeknek, alapul szolgálhat ily vállalatoknak. Hol Balázné, Dalnokyné asszonyok, Láng ur működnek, magasabb bírálatot is lehet tőrní, de semmiesetre sem szabad tulsigázní a körülményeket, még Fekete, Bokor, Bogyó, Kiss urakkal, sőt a karral szemben sem.

Közönségünk szereti az operákat, képes kitüntetni a jeles tehetségeket — de a vállalat országos érdekű és így országos segélyre érdemes, közönségünk azt egyedül fenntartani nem képes. Bogyó ur más helyet keres operájának. Ezt rosszul teszi, mert más város sem áldozna érte többet, mint mi. Pécs minden tekintetben igényt emelhet egy opera-társulatra; ám az iránytadó köröknek kell odahatni, hogy egy operatársulat fennállhasson.

Dalnokynének szerdai jutalomjátéka — ünnepélye — kényszerített bennünket mindezt elmondani. Eszünkbe jutott, hogy maholnap válnunk kell tőle, válnunk kell az egész opera-társulattól s ki tudja, mikor jöhetnek még színpadunkon operák állandó repertoírra? Oly jeles, jól rendezett előadás volt ez estén „Norma”, mely maradandó nyomott hagyott mindenki benn, ki lelkesedni tud a zenéért; ez estén végig vonultak emlékezetünkben az előadott operák s be kell ismernünk, hogy Bogyó ur dicsekvése nem épen szerénytelenség a viszonyok kellő méltatása mellett. A ki teremt, legyen bár alkotása mily hibás is, büszke arra, miért vennők rossz néven akkor, midőn az alkotáás egyes részleteiben csakugyan gyönyörködtünk.

De most siessünk beváltani ígérletünket és térjünk „Norma”-ra át, a külső fogadtatásról különben is megemlékeztünk már. Dalnokyné asszony Adalgisát a nála már megszokott tiszta szabatsósággal, melegséggel személyesíté, az ima és könyörgő jelenetben kiváló hatással; ő mindig biztosan énekel, nem keresi és erőlteti a hatást, de hangjával kitűnő iskolázottsága s könynyed kezelése mellett mindig kivívja. — Egyes szerepei, mint például Asucena, oly művésziek, ének és alakításban, melyek első rangú színpadokon is tetszést és elismerést aratnának. Balázné-Bognár Vilma asszony eddigi alakításai közt legsikerültebb volt Norma; különösen kimagasló jelenet volt lelkiküzdelme, midőn gyermekét megölni vágyik, az anyai szeretet győzedelmeskedik. De néha annyira merészen és könnyűséggel énekel, hogy nem veszi észre az itt-ott elötörő félhangnyi tulkapást, a mi azután a zenekaron keresztül futva is hamisan hangzik fel. Szép coloraturája ezuttal is hódított. Fekete ur jól volt disponálva, kedvvel és hévvel énekel, Adilgasivali szerelmi kettőse s a valóban szép finale-duettja Normával kitűnően sikerült. A karok gyengék voltak, néhány próbára még igen szükségük lett volna. Somogyi H. k. a. (Clotild) kísérletei csak a jó izlés és összzhatás rovására történnek.

De most zárom különben is hosszúra nyult levelemet. X.

Egy bűneset.

— Papirjaimból. —
Irta B. K.

Éppen egy rablógyilkossággal vádolt védelmét készítém elő, midőn halk kopogás zavart meg. Szabad! kiáltám ingerülten. Egy lefátyolozott fekete ruhás nő lépett be. Zavarom ügyvéd ur? kérdé elfojtott hangon. Nem tagadhatom, — volt válaszom, — hogy komoly ügygyel voltam elfoglalva, egy ember élete van kockán és ilyenkor csak nagyon fontos körülmények között hagyhatom el munkámat.

— Az ügy, melyben bátorodom felkeresni, rendkívül fontos és halaszthatlan. Szintén egy ember életéről van szó, és így — megbocsát.

En ülésel kínáltam meg és biztosítám, hogy készséggel rendelkezésére állok.

— De — mondá habozva — egyedül vagyunk, egészen egyedül?

— Mint látja egyedül vagyunk.

— Nincs titkos ajtó? elbujtatott irnok? Mosolyogva feleltem, hogy mitől sem tarthat.

— Ne nevéssen, szolt izgatottan, egy titokról van szó, mit még senkinek tudni nem szabad.

— Bereteszeljem talán az ajtót? kérdém ellesve gondolatát.

— Igen, köszönöm. És most elvállalja ön ügyemet?

— Az önét?

— Az enyémet! — kiált felvetvén fátyolát.

Megdöbbenve, ijedten ugrottam fel helyemről. Egy gyönyörű női arc, igéző vonásokkal, ragyogó fekete szemekkel fordult felém. De sem a nő szépsége, sem fiatalsága volt egyedül mi megdöbentett, hanem az, hogy e leánykát én ismertem, jól ismertem és hogy tudomással bírtam sajtáságos szerelmi viszonyáról egy külföldi fiatal emberhez. Mit kereshet ő nálam? a hirtelen gondolat erőt vett rajtam és ki nem magyarázhatom miért, egyszerre gyanakodó lettem e sápadt, szelid, gyermekes leány iránt.

— Kegyed az én segélyemre szorul, Ernesztin?

— Az önére, csak ön menthet meg, ha még megmenthető vagyok.

— Lehetetlen, kiáltám nevetve, önmagamtól elűzni óhajtván a félő sejtelmeket. Kegyed bizonyára elég gyenge volt egy szép ékszeret venni hitelben édes atyja nevére, és most fél az atyuskától, vagy talán az ékszerész oly kérlelhetlen volt már be is perelni?

Ernesztine tagadólá inte.

— Oh ne nevéssen kérem, mondá, én látom arczán, hogy a nevetés erőltetett és maga sem hiszi, hogy igaz lenne a mit mondott. Ön már érzi, tudja, hogy az ügy komolyabb, sőt kétségbejítő. Ön már is gyanuba vett, bíráim is oly hamar fogják átengedni magukat a gyanunak?

— Nem tagadhatom Ernesztin, hogy itteni megjelenése megdöbentett, sőt csakugyan sejtteni kezdém, hogy valami rendkívüli történt kegyeddel.

— Rendkívüli! e szó kevés... iszonyu, borzasztó...

— Kegyed megijeszt Ernesztin.

— Ne ijedjen meg, önnek a bűnös látára megijedni nem szabad, hogyan menthet meg, ha fél és aggódik.

— Kegyed nem lehet bűnös. Egy ily angyal...

— Elbukott, elveszett.

— Rideg való, én bűnös vagyok, nagyon bűnös vagyok, olyan a kit önök a hóhérnak szoktak átengedni.

— De Ernesztin! kegyed örült. Jöjjön, elvezetem atyjához.

— Tehát ön örültnek tart és nem hiszi bűnösségemet?

— Ugy van.

— Köszönöm. Akkor ön megmenthet, hiszen így bíráim se hiendik el, hogy én vagyok — a gyilkos.

— Ernesztin!

— Pedig az vagyok, gyilkos...

— Nagysád, én mondám, hogy nagy ügyben zavart meg és most sajnálom, hogy megzavartattam magam. Időm ki van mérve és különben is rendkívül felizgatott.

— Ön elküld, de én nem megyek, nem mehetek. Önnek védelmeznie kell engem napokig ezer kin és keserv között aggódtam e lépésen és most midőn elszántam magam, most siker nélkül távozzam? Higyjen ön örültnek, betegnek vagy bárminek is — de meghallgatás nélkül ne küldjön el. Nem egy, hanem két élet forog kockán és e kockát az ön kezébe teszem le. Egy fiatal leány és egy öreg ember életéről van szó, a leány én vagyok, kit egykor kegyében részesített, az öreg ember atyám, ki önt kegyelte. Oh nallgasson meg, az égre kérem, hallgasson meg.

— Beszéljen — mondám hidegen, mert e pillanatban gyanum még fokozódott, csakugyan tudtam, éreztem, hogy ő bűnös. Ő bűnös! mily iszonyu még gondolatban is. Ő, ki első szerelmem tárgya volt, kitől, hogy kétségbeesés nélkül megváltattam, csak ügyvédi hivatásomnak köszönhetem s ki még most is...

— Ügyvéd ur! mondá, így szolítom, mert ügyvédi segélyével kell élnem és barátomnak a történetek után nevezni nem merem, ön tudja, hogy egy fivéremnél látogatásban levő francia katonatisztnak sikerült szívemet megnyerni. Elkábitott nemes, lovagias bánásmódorával, szellemdus, szeretetre méltó beszédeivel. Oly bensőleg, oly igazán, oly hévvel fogadta, hogy szeret, hogy én vagyok lelkének üdve, boldogsága, hogy elhittem esküjét és megvallám én is, hogy szeretem. És igazán, lelkem teljéből szerettem őt. Egy varázs környezé elöttem őt és e varázs leköté szívemet. Ahitattal hallgattam szavait, büszkén tekinték férfias, nemes arczára. Oh ha így szerethettem volna őt a kit ismertem, mint Francois a kit nem ismertem. Atyám engedett kérelmeinknek és gyűrűt váltottunk. E gyűrű, mondám kedvesemnek, üdvöt és halált rejt magában. Üdvöt, ha hű leend, halált ha megcsal. Mert azt, hogy ön megcsaljon, meg kellene bosszulnom saját boldogságomért és atyám miatt. Ő újra esküdtött és mi a legboldogabb napokat éltük. Képzelteti, mily kinosan esett, midőn Francoisnak haza kelle menni, hogy házasságát előkészítse. Mély keservek közt búcsuztam el tőle. Forró levelei megvigasztaltak, de csakhamar a levelek hangja változott, mindinkább közönyösebb és hidegebb, utóbb a levelek közötti időszak is hosszabb és hosszabb lön. Ujabb és újabb kifogások, erőltett ürügyek. Most már tudtam mi fog következni. És megérkezék Francois lemondó levele, melyben bocsánatot kér eljárásáért, de szülei akaratának, hogy egy vagyos os lyoni családból nászüljön, engedni kénytelen, mert könnyelmű adósságai e végletre sodorták. Én göresösen tartám kezemben a gyűrűt, mit Francois visszaküldött. Te elvetted az üdvöt és önkényt választottad a halált, kiáltám és elhatároztam magam a legiszonyubb tett elkövetésére. Atyám előtt elhallgattam Francois lemondását. Nehány nap után arra kértem atyámat, engedne el egy Münchenben lakó rokonom látogatására, mert szórakozásra van szükségem. Atyám, ki régen aggódott gyengélkedésem, szivesen beleegyezett és én néhány nap mulva utnak indultam Rózi nénémel, előbb X.-ben szándékozván néhány napot tölteni. Mindezeket előzőleg irtam Francoisnak. Levelemben kerültem minden szemrehányást és csak arra kértem, hogy még egyszer láthassam. Megirtam, hogy utazásomban e hó 7-én Y. városba lesznek és ott találkozhatunk.

Mindenre kértem, lovagiasságára hivatkoztam, hogy eljőjön végbúcsut venni tőlem. Választ nem várok — irtam neki — hiszen tudom, hogy eljön. A terv így megkezdett, arra kelle gondolni, hogyan rázhassam le nyakamról Rézi nénit. És sike-

rült. Egy napi utazás után Rózi néni hirtelen rosszul lett még X. városbai megérkezésünk előtt. En aggodást szinlelvén rosszullete felett, arra kértem, térjen vissza haza, én sem megyek X.-be, hanem egyenesen Münchenbe. A jó öreg és korlátolt elméjű Rózi megijedve hirtelen rosszulletén, szivesen engedett könyörgésemnek és visszatért, miután biztosítottam, hogy vigyázni fogok magamra. Ismert és környezetem által megszokott önfejűségem megvédendi őt atyám szemrehányásaitól s nem teendi gyanussá magányos utazásomat.

(Folytatjuk.)

Chopin életéből.

(Folytatás.)

Az 1847—48. közti télen Chopin egészségi állapota, habár gyenge volt is, de itt-ott mégis járkálghatott s dolgozhatott is. 1848. február 16-án a Pleyel-féle teremben adta — 1842. február óta — első hangversenyét. Válogatottabb közönséget, — mint mely előtt ez alkalommal játszott, — nem is kívánhattott volna magának. Habár a személyjegyek ára husz frank volt is, a terem zsufolásig megtelt, nyilvánításul a személye iránti nagy tiszteletnek, s elismerésül csodálatos genialitásának. Sand George is ott volt Liszttel és leányával, a hangversenyterem egyik ablakmélyedésében foglalt helyet. Chopin maga is igen meghatottnak látszott. Ezen Párisban megért utolsó diadalünnepe ir volt a sors által kérlelhetlenül, mélyen s gyögyíthatatlanl ütött sebére.

A legelviselhetlenebb physicali kinoktól gyötörtetve, Chopin az utolsó télen át napról-napra szeszélyesebb s megférhetlenebb lón környezetére nézve. A Sand George házába járatos barátok látogatása terhessé vált neki, sőt nem ritkán oly modorban adta nem tetszésének jelét, hogy az már természetesen a hiressé vált irónőnek sem tetszhetett. Ehhez járult még azon körülmény, hogy igen gyakran kellemetlen surlódások támadtak a maestró és Dudevant családja közt, különösen Solange férjhez adása miatt, melyet Chopin nem helyeselt s mely kötés — mint az később kitünt — balul is ütött ki. Továbbá, a már férfiúvá fejlődött ifju sem tűrhettén tovább Chopin gyámkodását, éles nézeteltérések fejlődtek ki közöttük, ugyannyira, hogy a mindkét részen elejtett erős és maró megjegyzések között Sand George egy részről, mint anya, másrésztől, mint a művész imádott kegyeltje, a legkinzobb helyzetbe jutott.

Miután minden odairányzott kísérlete, hogy a házi békét Chopin és gyermekei, veje és házat megtisztelő barátai közt jó lábra állítsa — meghiusult, megunva a folytonos czivódást, mindinkább annyira elidegenedett ezen surlódások okozója, a bet g művésztől, hogy az utóbb rája s egész környezetére — folytonos gondos ápolást igénylő betegségénél fogva is — tűrhetlen teherre lón. Az előbb oly kellemesen s odaadólággal teljesített gondozást most már csak olyannak tekinté, mint melyet — elöle ki nem térhetvén — a kényszerűség befolyása alatt teljesít.

Ekkor tört ki 1848. február 24-én az ismert francia revolutió, mely egész Párist rémületbe ejtvén, számtalanokat menekülni kényszerített. Sand George is csendes falusi magányába sietett a fellázadt világ- városból, visszakellett azonban Chopint hagynia, ki ez alkalommal — a fñntebb már érintett Pleyel-féle concertje óta — ágyhoz szegzett súlyos beteg volt, Sand George pedig örült, hogy a helyzet kényszerűségének örve alatt, tőle ily könnyű szerrel megszabadulhat, mert igen jól tudta, hogy jobbulás esetén sem engedné meg büszkesége őket menekülésökben követnie mindaddig, míg Nohantba történt szerencsés megérkezésökről őt nem értesíti és illetőleg, míg követésükre melegen fel nem hívja.

Sand George ugyan azt állítja, hogy hasontartalmulag azonnal — megérkeztük után — irt Chopinnak, de Guttman azt már azon indokból is kétli, mert egy — házát utóbbi időben igen gyakran látogatott általa igen szivesen látott — újabb házibarádját magával vivén, meg volt az ok régi barátjának teljes elfeledésére. Annyi tény, hogy az említett levél a beteghez el nem jutott. Minthogy ezek szerint közeledés egyik oldalról sem történt, megszületett köztük a végleges szakadás.

Guttman különben nem hiszi, hogy Chopin ez időtájt már valami rajongó szerelemmel csüggött volna Sand Georgeou, sőt inkább azon meggyőződésének ad kifejezést, hogy a maestrónak az ünnepeit irónőhozi viszonya lassan-lassan egyszerű barátsággá devalválódott; kitünik ez egyébiránt a Chopin által Guttmanhoz intézett névjegy azon soraiából is: „szivesen nem látnám, a mi körültem történik, mégis legalább azt engedték volna meg, hogy velök maradhasak“ — mert, miként fentebb említettük, Sand George szerelmével akkor már mást boldogított.

Áprilisban, a mint egészségi viszonyai tűrhetőbbé váltak, elhagyta Chopin a szerelméveli szakadás és politikai forrongások miatt megutált, megunt Párizst, hogy vidéki barátai és tisztelői szívélyes meghívását elfogadva, Londonba menjen.

Művei itt már megérdemelt népszerűségnek örvendtek; misem természetesebb tehát, mint hogy őt mindenütt, a hol megfordult, illő tisztelettel s azon szeretetreméltó sympathiával fogadták, mely a költő és művésznak legnagyobb öröme mellett legszebb jutalmul is szolgált, fájdalomait pedig egy időre feledteté. Alig mutattatá be magát a Sutherlandi hercegnőnek, Viktoria királynőnek s játszott meghívás folytán az udvarnál, Anglia első házai s családjai vetélkedve hívták meg őt, hol mindenki a legnagyobb kitüntetéssel fogadván, általános kedvenczként tisztelték s szerették.

A zajos élet, késő estitársaságok és a salonélet nyugtalansága mégis annyira ros hatással voltak megtámadott egészségére, hogy egy Skóciában szóló meghívás elfogadásával változtatni kívánt ezen; — de Scyllából Charybdisba jutott, mert a vidék erős klimája — mint előre látható volt — egészségének egyenesen rovására hatott. Az ott honos örökös köd, mely különösen ideges egyénekre káros hatása, annyira befolyásolta kedélyhangulatát, hogy az előbbi betegsége alkalmával kinzólággal hatalmában tartott vad phantásiák és nyugtalanító gondolatok, újból gyötörni kezdték.

1849. elején visszatért Párizsba, hogy megérje a legkeserűbbet, mi addig érhető: Dr. Molin, életének minden reménye, orvosa, ki természetét, betegségének eddigi folyamatát egyedül ismerte s kinek egyedül köszönhető ekkor életben maradását — hirtelen meghalt.

(Folytatása következik.)

Gabona-árjegyzék.

Pécs sz. kir. városában 1882. évi február hó 4-én tartott hetivásárról.

Buza	jó	100 kg.	11.80
"	középszerü	" "	11.60
"	legalábbvaló	" "	10.90
Kétszeres	jó	" "	10.20
"	középszerü	" "	10.—
Rozs	jó	" "	9.90
"	középszerü	" "	9.80
Árpa	jó	" "	7.80
"	középszerü	" "	7.60
Zab	jó	" "	7.80
"	középszerü	" "	7.60
Kukoricza	jó	" "	7.40
"	középszerü	" "	7.20
Széna	"	" "	3.—
Szalma	"	" "	1.50

Szerkesztői mondani valók.

M. urnak. Költeményeket mindig nem hozhatunk, mert elvünk az, hogy csakis elismert írók verseit tartjuk közölhetőknek, különben nagyon ki lennénk téve vidéki poétáink szenvedélyeinek. És hogy jeles költők termékeit csakugyan hoztuk és hozhatjuk, hivatkozunk az eddig megjelentekre, többek között ifj.

Ábrányi Kornél, Bolgár Emil, Endrődy Sándor, dr. Várady Antal urak verseire. Ezzel azonban nem mondjuk, hogy alkalmilag egy-egy helyi vagy vidéki költő sikerültebb versét is nem közölnénk. — **V e z é r c z i k e** i n k kiválóan a napi eseményekkel összefüggő, helyi érdekeinket tárgyzó cikkek — de természetesen általános érdekek is. Igy ajánljuk figyelmébe a mai irányzikket is.

K—. Hirdetményeket, — legyenek azok magán- vagy hivatalos hirdetések — a szerkesztőség is elfogad, de az a kiadóhivatal számlájára történik. Kérjük csak a szerkesztőséghez (haltér 5.) intézni.

Pécsi színház.

Vasárnap, 1882. február 5-én adatik:

Czifra nyomoruság.

Eredeti szinmű 4 felv. Irta: Csiky Gergely.

Kezdeté 7 órakor.

Laptulajdonos Ramazetter Károly.

Felelős szerkesztő Bolgár Kálmán.

Nyiltér.

**Hoffmann Károly
Butor-raktára**

Pécssett

ó-posta-uteza 22. sz.
mindennemü saját készítményü politirozott, lakirozott és konyha-butorok; valamint

Thonet^{féle} székek

hajlitott fából;
vasbutorok, tükrök és függönykeretek
legjutányosb áron

Elfogad egész lakások összhangzó butorzását s mindennemü

K á r p i t o s m u n k á t
valamint butorok becsomagolását és minden iránybani szállítását.

BOLGÁR KÁLMÁN

ügyvédi irodája

Pécssett, Hal-tér 3. sz. alatt van.

RAMAZETTER KÁROLYNÁL

Pécssett.

PAPIROK.

Egy rizsma 500 iv, simán vagy bordázva szatinirozott:

Fogalmi szürke:

3 1/2 kilo súlyban	1.60
4 " "	1.80
4 1/2 " "	2.—
5 " "	2.20

Irodai fehér vagy kékes:

3 1/2 kilo súlyban	1.75
4 " "	2.00
4 1/2 " "	2.25
5 " "	2.50

Középfinom irodai fehér:

5 kilo súlyban	2.75
6 " "	3.20

Legfinomabb okmány (Documenten) fehér:

5 kilo súlyban	4.—
6 " "	4.80

Papírok ily áron csak nálam kaphatók.

Legjobb minőségű

szàraz tûzifa

leszállított árák mellett.

1 köbméter gyertyán- vagy bükkfa . . .	3 frt 25 kr.
1 " köris- vagy szilfa . . .	2 " 75 "
1 " eger-, hasáb- vagy vegyes botfa . . .	2 " 50 "
3 ⁴ / ₁₀ köbméter egy régi öllel egyenlő lévén, ezen árák alapján egy régi öl:	
gyertyán- vagy bükkfa . . .	csak 11 frt 5 kr.
köris- vagy szilfa . . .	9 " 35 "
eger-, hasáb- vagy vegyes botfa " . . .	8 " 50 "

Az **apritás**, valamint **házhózi szállítás** gyorsan és legjutányosabban eszközöltetik.

Befizetések felvételnek: **gyári-irodánkban** (ország-ut 15. sz. a haltér átellenében) és **fő-irodánkban** (ország-ut 20. sz. a malom-utca és ország-ut sarkán).

Mély tisztelettel

Engel Adolf és fiai.

A t. cz. közönség kényelmére befizetések elfogadtatnak **Spitzer Sándor** ur fűszerkereskedésében Széchenyi-tér 7. sz. a városház átellenében.

Alulírott tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy az Irgalmasok utcájában 1. szám alatt (Karlbauer-féle házban)

fegyver- és gépészeti üzletet

nyitottam, hol mindenféle

vadász- és célfegyverek

készíttetnek.

Elvállalok mindennemű **elültöltő fegyvereknek** bármely mód szerinti hátültöltők-ké való átalakítását, javítását és belövését, valamint **gyári fegyvereknek** és **forgó pisztolyoknak** kijavítását, és pedig új fegyverek és nagyobb javításoknál **4 évi**, kisebbeknél **2 évi jótállás mellett**.

Elvállalok továbbá mindenféle módu és szerkezetű

varrógépeknek

és minden e szakmába vágó gépi tárgyakra gyökeres kijavítását

egy évi jótállás mellett.

Ugyszintén ajánlom a legjobb szerkezetű **új varrógépeket 5 évi jótállás mellett**.

Az osztrák-magyar birodalom **legkitünőbb gyárában** 20 évi működésem alatt szerzett tapasztalataim is biztosítékot nyújtanak a t. cz. közönségnek arra nézve, hogy a tisztelettel alulírottat szerencséseltetendő megbízásaiban nem fog csalódní.

Jirousek József,

fegyverművész és gépész.

 Kész báli ruhák,

ugy szintén a legdivatosabb

báli ruha kelmeék

nagy választékban a legjutányosabb árák mellett kaphatók

Tauszig Armin

divat- és fehérnemű áru kereskedésében

Pécsett, Széchenyi-tér Piacesek-féle ház.

SCHAUREK JÓZSEF

Pécsett, Ó-pósta-utca 16. sz.

Mindennemű
zongorák
és
harmoniumok
tára.

Régi zongorák
becseréltetnek
ujakkal.

Zongora
kölcsönintézet.

Ugyanitt kaphatók zenélő szelencék Heller H. Bern híres gyárából, gyári árákon.

Nagy végkiárulás

a királyutca 14. számú Schwartz-féle házban, a központi takarékpénztár mellett, – hol

mindennemű ruhakelmék, flanell, barchet, cretton és vásznak; továbbá téli-otthonkák és köpenyek, nagykendők, takarók, férfi-íngék, nyakravalók, valamint minden e szakmába vágó egyéb tárgyak

bámulatos olcsó áron

kiárultatnak.

Gyárfelosztás következtében gyári árákon.

Van szerencsém a tisztelt közönségnek tiszteletteljesen tudomásul adni, hogy alább elsorolt árukat egy renommirozott gyárnoktól, ki üzletét végkép beszünteti, eladás végett átvetem s azokat határozott gyári árákon — melyek mellett a t. vevők 25%-ot megtakarítanak — elárusítani fogom.

A készlet következőkből áll:

- 300 drb. valódi rumburgi gyoles.
- 200 „ 8/4, 9/4 és 10/4 széles gyoles-lepedő.
- 500 „ 5/4 széles tiszta creasz-gyoles.
- 1000 „ 4/4 széles tiszta creasz-gyoles.
- 100 „ tiszta czérna ágybeli-grádl.
- 60 „ 5/4, 6/4 és 8/4 görfüggöny-grádl.
- 30 „ 8/4 fehér és szürke damast-asztalnemü.
- 2000 tzt. vászont damast-asztalkendő.
- 800 „ vászon damast-asztalterítő, 8/4-től egész 16/4 nagyságban.
- 1500 „ vászon damast törölközők, minden nemből.
- 700 drb. 23 méter damast-törölközők.
- 450 tzt. fehér vászon-kendő.

Fenti cikkek kiválólag alkalmasak kelengyékre, mert ritkán kínálkozik alkalom ily kitünő minőségű kelengyék, ily olcsó árákon összeállítására. — Az illető gyár majdnem egyedül állt azon jóhírben, hogy áruai valódi tiszta gyoleszövetek, amiért én a felelőséget örömet elvállalom.

Egyidejűleg bátor vagyok a t. cz. közönség becses figyelmét nagy választéku selyem-, posztó- és divat-áru-cikkekire felhívni, melyeket szintén rendkívül olcsó árákon adom.

Mély tisztelettel

PAUNZ ADOLF

Pécsett, Széchenyitér Zsolnay-féle bazár épületében.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek utánvét mellett. Az esetőleg tetszést nem nyert áruk mindenkor teljes készséggel becséréltetnek.

Első pécsi virágkereskedés.

Van szerencsém tiszteletteljesen tudomásul hozni, hogy itt Pécsett, a Siklósi-utczában a „Mátyás király“ fogadónak átellenében

virágkereskedést

nyitottam, melyben mindenkor következőket tartok készletben; u. m. Üde menyasszonyi-, bál-, köszöntési-, asztali- és cotillon-esokrokat, ékes atlasz-, tarlatan- vagy papir-tartókkal; — mell-, haj- és gomblyuk-bokrétácskákat; — salon-esokrokat erfurti természetes szalma-virágokból, pompás diszfűvekkel ékítve; — üde és szárított sár- és babérkoszorúkat; — füzéret koporsó-diszítéshez; — egyes camélia-gránátokat és rózsákat, valamint növény- és virág-köcsögöket, vázákat, virágtartókat és virágtartó gombákat.

☛ Fris myrtusz-arakoszoruk is a leggyorsabban köttetnek. ☛

Vidéki rendeléseket is gyorsan és pontosan teljesítek.

Mély tisztelettel

az Első pécsi virágkereskedés

Gruié Otilia.

Schwarz Vilmos erdő-üzlete Pécsett.

Olcsó tüzelőfa.

- 4 méter gyertyán hasábfa 12 frt, régi öl 10 frt 20 kr.
- 4 „ bükk „ 12 „ „ „ 10 „ 20 „
- 4 „ kőris szil „ 10 „ „ „ 8 „ 50 „

Schwarz Vilmos

váltóüzletében.

EISER JÁNOS

Széchenyi-tér (Örtzen-féle házban)

ajánlja valódi francia és magyar pezsgő-borait, u. m.:

Francia:

Aubertein Selier	3.80
Delbek	3.50
Reöderer Chartbl.	3.60
Cliquo International	3.50
Gibert Imperial	4.—

Magyar:

Kincsem	2.—
Imital Siller	2.—
Magyar-francz. felir	1.50
„ „ „	1.20

Erzsébet szálloda

Budapest, IV. kerület egyetem-utca.

E kitünő fekvésű szálloda, szemben az I. hazai takarékpénztár épületével, a királyi tábla, valamint az egyetem tőzsomszédságában, utasoknak kiválóan ajánlható. — Közvetlenül előtte társaskocsik közlekednek a vaspályához.

Egészen újonnan berendezett szobák 70 krtól fölfelé.

Csinos kávéház és olcsó étterem a szállodában.

Tisztelettel

Schmidt Ferencz,

szálloda tulajdonos.

Eördögh Lajos

kocsi-gyártó.

Pécsett, Országút-utca 89. szám.

Ajánlja kész

ruganyos kocsijait

két évi jótállás mellett, továbbá elvállal minden az

e szakba vágó munkát

és egyes darabok megszerzését

a leggyorsabban és legolcsóbb ár

mellett.